

Aventurile prin oraș ale lui Eric

Autor: Muntean Ștefan, 7 ani și 8 luni

Eric este un băiat obișnuit de 7 ani cu părul blond ca spicul de grâu, cu ochi albaștri și strălucitori. Este descurcăreț și are o fire pozitivă, ceea ce a atras din partea colegilor porecla „*Optimistul*”. Sare mereu în ajutor copiilor care sunt luați peste picior, din cauza asta fiind foarte respectat de colegii săi.

Acum Eric se juca cu jucăriile sale, când auzi vocea mamei din bucătărie:

- E gata masa! Nu uita să te speli pe mâini!

- Bine, mamă, vin imediat!

Apoi băiatul nostru își luă la revedere de la părinții lui, care plecau într-o mică călătorie de serviciu pentru câteva zile, el având să rămână cu o bonă de vreo 40 de ani, ce era nouă prin împrejurimi.

Am uitat însă să vă spun că Eric avea o jucărie. Și nu una obișnuită, deoarece această jucărie (care era un ursuleț de pluș pe care îl primise acum 4 ani) putea vorbi cu grai omenesc. Ea îi povestea deseori povești amuzante, dar de curând îi istorisise și povestea vieții sale.

Într-o seară, chiar aceea în care avea să se întâmple nenorocirea ce avea să dea frâu liber tuturor întâmplărilor care vor fi povestite în curând, ursulețul îi mai zise o mică poveste. Însă acum să ascultăm ce are de spus jucăria:

- Ei, și acum să îți spun și despre Savazuki, șobolanul care mi-a provocat multe nenorociri. El mă urmărește de mult timp, nu știu sigur, dar cred că vrea să mă ducă la Virania, regina șobolan a gunoaielor. De ce? Nici eu nu știu, își încheie povestea ursulețul.

Apoi Eric adormi gândindu-se la povestea auzită.

Se trezi. Se uită la ceas și văzu că era 00:45. Nu știa ce îl trezise. Poate un vis ciudat? Auzi un zgomot ce îl făcu să tresară. Se uită spre geam și văzu o umbră înfricoșătoare pe pervaz. Un fior de spaimă îi trecu pe șira spinării. Pielea i se făcuse de găină și el tremura tot. Reuși însă să își păstreze cumpătul. Apoi lighioana întoarse capul și îl fixă cu niște ochi roșii. Atunci Eric văzu că animalul ținea în bot ursul de pluș. Apoi acesta ca o umbră întunecată dispăru în noaptea adâncă.

Eric sări din pat, se îmbracă la repezeală apucă un lucru din bucătărie și porni în urmărirea lui Savazuki.

Mergea pe străzile cufundate în întuneric alături de Șoim câinele său (un cocker spaniol), care luase urma șobolanului. Deodată se opri. Drumul continua prin curtea în paragină a lui Grilă, bețivanul. Își făcu curaj și se furișă printre tufișuri. Apoi auzi o voce hodorogită și înfiorătoare, ce spuse:

- Cine e în curte la mine? Dar sună mai degrabă așa: 'Ine cute la 'ine?

Apoi îl apucă pe Eric de gluga hanoracului. Acesta se zbătu și reuși cum-necum să scape din strânsoare. Cu Șoim pe urmele lui, sări gardul îndepărtându-se de casa lui Grilă.

După ce se asigură că nu mai e niciun pericol, Eric își continuă căutările. Dar, din neatenție intră în curtea unei case mari, ce era păzită de un ditamai câinele de luptă. Scăpă și de acolo ca prin urechile acului, doar cu câteva zgârieturi superficiale.

Merse ce mai merse și observă că urmele răpitorului duc spre Zoo. Acolo se uită cu atenție de jur împrejur, apucă pe Șoim și sări gardul. Dar norocul nu le surâse. Au fost zăriți de un polițist din rondul de noapte, care dădu alarma. Se porni o fugăreală ca în filme, dar Eric reuși să se strecoare printre picioarele polițiștilor surprinși și să fugă.

Gâfâind, obosit și ca vai de el, dar cu speranță, Eric își continuă drumul, care de data aceasta ducea către o stradă tare murdară ce avea câteva case și blocuri vechi. Mergând încet în spatele lui Șoim - care adulmeca de zor -, ajunseră la o casă mică ce părea abandonată. Acolo, urmele lui Savazuki se opreau. Eric își luă inima în dinți și intră.

Era tare întuneric și el nu vedea aproape nimic. Totuși, reuși să zărească prin lumina difuză că se afla într-o sufragerie cu o masă dărâmată cu câteva scaune stricate și cu o canapea din care ieșeau bureți. Peste tot mirosea îngrozitor a murdărie de șobolan. Scârbit, Eric vru să plece, dar ceva îi atrase atenția. Într-un colț întunecat parcă se mișca ceva. Luând un băț gros drept armă se îndreptă spre locul de unde venea mișcarea. Deodată, Șoim începu să mârâie în semn de avertizare.

Prin cameră începuseră să mișune mai mulți șobolani. Lui Eric îi scăpă un țipăt. Apoi scoase din ghiozdan o lanternă mare. O aprinse. Lumina puternică derută imediat animalele. Profitând de ocazie, Eric indentifică ascunzătoarea ursulețului. Îl apucă de o

ureche și o luă la fugă spre ieșire. În spatele lui, Șoim doboră câți șobolani putea. Eric îi lovea cu arma improvizată.

În sfârșit, după multe străduințe, ieșiră afară din casă. O luară la fugă pe stradă, săriră peste câteva tomberoane de gunoi. Până la urmă scăpară de șobolani. Dar Șoim era grav rănit la unul dintre picioare. Avea o mutră abătută și gâfâia întruna, târându-și piciorul rănit. „*Trebuie să ajungem mai repede acasă*”, gândi Eric.

Deodată se opriră. Niște oameni se apropiau de ei. Se ascuseră în spatele unui tomberon și asteptara. Necunoscuții se opriră. Unul era înalt, avea un păr lung până la umeri și o față ce te băga în sperieți, celălalt era scund, slab ca un băț și cu cicatrice înfiorătoare ce se întindea de la tâmplă până la bărbie. Cei doi vorbeau ceva. Să ascultăm și noi ce au spus Lunganul și Cicatrice, cum o să îi numim de acum.

- Ai pregătit toate sculele pentru spargere? Întrebă Lunganul pe un ton autoritar.

- Da. Baba nu o să simtă nimic, hi hi hi, răspunse Cicatrice. Pe Strada Crinilor mergem, nu? La casa numărul 10.

- Da, da, dar nu mai vorbi așa tare. Și acum hai să mergem.

Apoi, cei doi se îndepărtară. Eric înțelesese din cele auzite că bandiții voiau să o jefuiască pe doamna Flora, care era tare cumsecade și îi spunea multe povești. Când cei doi se îndepărtară, porni ca din pușcă către secția de poliție. Acolo povesti toate cele auzite. Polițiștii porniră numaidecât la locul cu pricina.

După toate acestea, Eric porni spre casă. Îl îngriji pe Șoim cum putu mai bine, urmând ca a doua zi să îl ducă la veterinar. Apoi făcu o mică baie și se băgă pe furiș în pat, mulțumit că a putut să își salveze jucăria.

Cât despre polițiști, aceștia i-au prins pe bandiții care, de fapt, erau doi evadați din închisoare. Dar nu au aflat niciodată cine i-a ajutat să îi prindă.

Sfârșit